Asociația DigiLib Muscel
Str. Negru Vodă, nr. 258, Câmpulung Muscel, Județul Argeș
Email: office@digilibmuscel.ro
http: //www.digilibmuscel.ro/

PROIECT
DRUMUL CAPITALELOR MEDIEVALE

Proiect cultural co-finanțat de
Administrația Fondului Cultural Național

PROIECT CO-FINANȚAT DE:

Administrația Fondului Cultural Național

Biserica Domnească din Câmpulung Muscel

Biserica Domnească a fost înzestrată din cele mai vechi timpuri, cu multe locuri dimprejurul ei, unele dintre acestea aflându-se spre piaţa existentă astăzi. Acestea din urmă erau date cu embatichiu, adică cu arendă, diferiţilor negustori care şi-au clădit pe ele prăvălii. Multe din aceste prăvălii erau în aşa fel construite încât să poată fi mutate, de aceea se numeau şi sănii. Alte proprietăţi ale bisericii au fost date de judeţi şi de pârgari diferitelor persoane, astfel că pe la 1850 biserica să mai aibă puţin venit după terenurile sale. Lângă biserică erau şi locuinţele preoţilor.

Doamna Chiajna, întemeietoarea celei dintâi zidiri la 1567, a înfiinţat şi o şcoală pe lângă această biserică. Activitatea acestei şcoli era dată în seama preoţilor de la acest sfânt lăcaş.

Grandoarea construcţiei este dată de masivitatea zidurilor şi de înălţimea construcţiei. În formă de cruce, biserica are temelie de piatră de Albeşti şi ziduri din cărămidă.

Prin dimensiunile pe care le are, Biserica Domnească este cea mai mare şi cea mai spaţioasă biserică din oraşul Câmpulung. Astfel, în interior lungimea ei este de 33 metri, lăţimea de 14 metri.

Înălţimea exterioară a bisericii, inclusiv Sfânta Cruce de pe turlă, este de circa 30 de metri. Datorită planului arhitectural cât şi mărimii ei, biserica are o rezonanţă deosebită.

Mânăstirea Negru Vodă din Câmpulung Muscel

Mânăstirea Negru Vodă este una dintre cele mai importante așezări mănăstirești din România și este reprezentată de complexul de la Mânăstirea Negru Vodă. Situat pe o terasă a râului Târgului, la intrarea în Câmpulung este compus din paraclisul domnesc al curții voievodale care a devenit mai târziu biserica mare, biserica mică (bolnița), din secolul al XVIII-lea, casa domnească datând din secolul al XVII-lea, dar pe temelii construite încă din secolul al XIV-lea, casele egumenilor de la începutul secolului al XVIII-lea, anexa casei domnești și chilii datând de la începutul secolului al XIX-lea. De asemenea aici se află și hanul mănăstirii care a dispărut după anul 1746.

Biserica Bărăția. Istoricul bisericii catolice din Câmpulung se află în legătură directă cu întemeierea orașului, o problemă controversată, datorată lipsei unor documente convingătoare. Conform unor istorici, Câmpulungul a fost întemeiat de cavalerii teutoni în prima jumătate a secolului al XIII-lea. Alți istorici, care susțin tradiția locală, consideră că orașul a fost întemeiat la sfârșitul secolului al XIII-lea de către cavalerii lui Radu Negru (Negru Vodă), respectiv după anul 1290, după cum este menționat într-un letopiseț al Țării Românești.

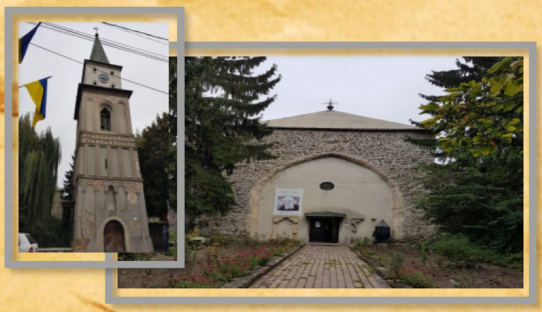

Ansamblul arhitectural Curtea de Argeș

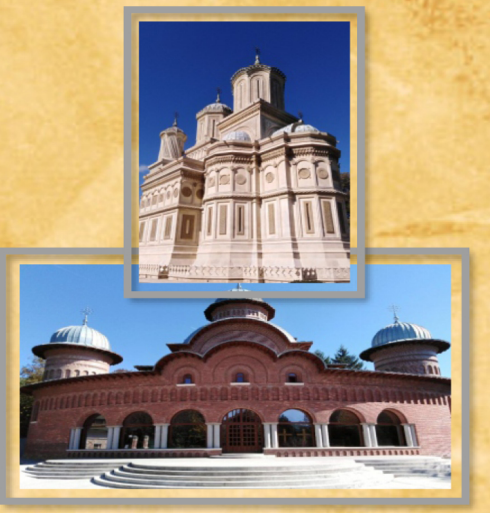

Nu există sau nu ar trebui să existe un român a cărui inimă să nu vibreze când aude vorbindu-se despre Curtea de Argeș, un spațiu încărcat de istorie, artă, cultură și legendă. Mărturiile istorice ne confirmă că aici, la începuturile mileniului al doilea, s-au întemeiat atât primul voievodat românesc, cât și prima Episcopie românească, cea a Munteniei.

Mai întâi, vom spune câteva cuvinte despre Biserica Domnească cu hramul „Sfântul Nicolae“, cea care a fost catedrală mitropolitană înainte de faimoasa ctitorie a lui Neagoe Basarab.

Complexul Curții Domnești din Curtea de Argeș este cel mai vechi ansamblu voievodal românesc păstrat, fiind alcătuit dintr-o curte cu case domnești, incinte și, mai ales, biserică, cea din urmă fiind și cea mai veche biserică românească de tradiție bizantină cu plan în cruce greacă înscrisă și care posedă (astăzi restaurată) pictura originară.

Ansamblul s-a dezvoltat între secolele al XIII-lea și al XIX-lea, componentele lui fiind datate astfel: Biserica Sf. Nicolae – Domnesc se suprapune nemijlocit, sub zona sa centrală peste o primă biserică de piatră, datată în jurul anului 1200. Prima curte domnească își are începuturile între anii 1150-1180.

În vechime aici s-a aflat reședința principală a voievozilor Țării Românești, iar cercetările arheologice au dovedit succesiunea neîntreruptă a viețuirii încă din secolul al XII-lea. La Curtea de Argeș s-au bătut și primele monede muntenești de către Vlaicu-Vodă.

Ansamblul arhitectural
Curtea de Argeș

Biserica Domnească (a nu se confunda cu actuala catedrală, cea ctitorită de Neagoe Basarab) a fost concepută ca locaș pentru veșnica odihnă (necropolă voievodală) a domnilor munteni și Biserică Domnească Mitropolitană pentru viitoarea Mitropolie a Țării Românești, unde urma să slujească mitropolitul cu soborul ecleziastic, în fața voievodului și a sfetnicilor curții, după 1359. Și după mutarea capitalei Țării Românești la Târgoviște (în timpul domniei lui Mircea cel Bătrân), Curtea de Argeș a rămas un important centru religios și cultural.

Biserica Sfântul Nicolae Domnesc este clădită respectând stilul de cruce greacă înscrisă, de proveniență constantinopolitană, cu trei abside pe partea de răsărit.

Pictura interioară, în frescă, își are originea în vremea domnitorului Vlaicu Vodă (1364-1366), fiind realizată în stil paleolog, dar s-au păstrat și fragmente de la restaurarea ei din secolul al XVIII-lea. În exterior, zidăria este aparentă, cu piatră de râu și cărămidă. Biserica a fost necropolă domnească, aici fiind înhumat chiar Vlaicu Vodă.

Următoarea etapă de construcții se petrece în vremea lui Neagoe Basarab (c. 1517), când curtea își redobândește vechea strălucire, fiind împodobită cu noua ctitorie realizată de același voievod, Biserica Episcopală – „Mănăstirea Argeșului“, „cea mai frumoasă de pe pământul românesc“ cum o numea Nicolae Iorga.

Obiective istorice semnificative din Târgoviște

Turnul Chindiei este cea mai importantă atracţie turistică din oraş şi totodată simbolul oraşului, elemente specifice edificiului fiind prezente și pe stema oraşului. Acesta a fost construit în a doua jumătate a secolului al XV-lea, în timpul celei de-a doua domnii a lui Vlad Țepeș, iniţial pentru scopuri militare, clădirea servind drept punct de pază, foişor de foc, dar şi pentru stocarea tezaurului.

În privința originii numelui menționăm cele două ipoteze emise de către istorici: prima susține că în vecinătatea turnului se organizau ospețe, denumite „chindii“, de unde şi proveniența numelui, iar a doua susține că arhaismul „chindie“ semnifică „apus“, perioadă a zilei în care soldații care apărau turnul trebuiau să dea semnalul prin care cele cinci porţi ale oraşului să fie închise, fiind interzisă intrarea sau ieşirea din oraş pe timpul nopții, locuitorii având obligația de a nu circula pe străzi.

Biserica Mare Domnească poartă hramul *Adormirea Maicii Domnului*, fiind construită în perioada 1583-1585, în timpul domniei lui Petru Cercel, care s-a inspirat din arhitectura otomană şi a construit deasupra naosului un balcon de unde familia domnească participa la slujbă.

Pictura din interior este realizată din inițiativa domnitorului Constantin Brâncoveanu și conține cea mai amplă galerie de portrete de domnitori munteni.

Pe partea de vest a bisericii apar portretele domnitorilor: Matei Basarab, Neagoe Basarab, Constantin Brâncoveanu, Petru Cercel, iar pe partea opusă intrării sunt portretele lui Mihai Viteazul (prima reprezentare cu coroana pe cap), Radu Șerban, Șerban Cantacuzino şi Radu Mihnea. În pridvorul bisericii sunt două pietre de mormânt: ale doamnei Elina, soţia domnitorului Matei Basarab şi ale fiului său adoptiv, Mateiaş.

Obiective istorice semnificative din Târgovişte

Mănăstirea Dealu este cea mai importantă ctitorie a domnitorului Radu cel Mare (1495-1508), situată la 6 km de Târgovişte. Domnitorul s-a implicat profund în viaţa culturală şi religioasă a vechii cetăţi de scaun, în organizarea pe care a dat-o ierarhiei muntene, în instalarea tiparniţei în cadrul mănăstirii, de sub teascurile căreia au fost scoase primele cărţi tipărite de pe teritoriul românesc: *Liturghier* (1508), *Octoih* (1510), *Tetraevangheliar* (1512), lucrări care au circulat în tot spaţiul sud-est european. Lucrările la Dealu au început la 26 august 1499, după cum se arată într-o inscripţie rămasă de la vechea clopotniţă a mănăstirii, iniţial fiind reconstruite clădirile mănăstirii şi ulterior biserica. Lăcaşul a fost sfinţit la 4 decembrie 1501, constituindu-se într-o capodoperă a arhitecturii religioase muntene.

Mitropolia Târgovişteі este situată în centrul oraşului. Înfiinţată în 1359, Mitropolia Ţării Româneşti, se mută de la Curtea de Argeş la Târgovişte în timpul domniei lui Neagoe Basarab. Această schimbare fusese propusă de către Mitropolitul Nifon (1503-1505) lui Radu cel Mare. După sfinţirea bisericii sale de la Curtea de Argeş, Neagoe Basarab începe zidirea lăcaşului, în 1518, dorind-o „mare şi frumoasă cu opt turle şi tot rotunde, cum se satură ochii tuturor de vederea ei“. Este sfinţită în 1520, având hramul *Înălţarea Domnului,* deşi sfântul lăcaş era neterminat. După moartea ctitorului (1521), unul din urmaşii săi, Radu Paisie (1535-1545) o acoperă „cu plumb“ şi o zugrăveşte „cu toată podoaba“.

Mitropolia Târgovişteі, prin rolul jucat în istoria şi cultura Ţării Româneşti, precum şi prin contribuţia adusă la îmbogăţirea spiritualităţii ortodoxe sud-est europene, reprezintă un reper cu semnificaţii deosebite.

„Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării.“

PROIECT CO-FINANȚAT DE:

Administrația Fondului Cultural Național